

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

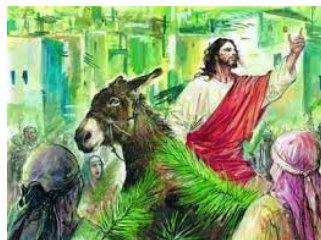
Nr 14/2023 2.04.2023

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Chrystus Jezus... nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi.”
(z drugiego czytania dzisiejszej Mszy św.)

Jezus dziś cieszy się z każdego poruszenia Twojego serca. Spróbuj przeżyć w bliskości z Nim cały Wielki Tydzień, a wtedy łatwiej Ci będzie zacząć od Wielkiej Nocy nowe życie. ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Są chwile, kiedy życie wydaje się być jak zamknięty grób: wszystko jest ciemne, dookoła widać tylko smutek i rozpacz. W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi nam, że w tych chwilach nie jesteśmy sami. To właśnie On wtedy jest bliżej niż kiedykolwiek, aby przywrócić nas do życia.” „Módlmy się nadal za udręczoną ludność Ukrainy. Pozostańmy też blisko ofiar trzęsienia ziemi w Turcji i Syrii. Modlimy się także za mieszkańców stanu Missisipi, dotkniętych niszczycielskim tornadem.” (26.03) **„Warto pamiętać w tym czasie Wielkiego Postu, by nigdy nie gasić światła w pokoju zanim sami nie staniemy w świetle Boga. Dajmy Panu szansę, niech ożywi nasze serca dzięki lekturze Ewangelii, zdumieniu nad Słowem Bożym, które jest światłem dla naszych kroków.”** (28.03) „Jestem wzruszony tak wieloma wiadomościami, które otrzymałem w ostatnich godzinach. Wszystkim dziękuję za bliskość i modlitwę.” (30.03) **„Przeżywanie Wielkiego Tygodnia to wchodzenie coraz bardziej w logikę Boga, w logikę krzyża, która nie jest przede wszystkim logiką bólu i śmierci, ale miłości i daru z siebie, dającego życie.”** „Dziękuję wszystkim za bliskość i modlitwę. Zawierzam Maryi chorych, zwłaszcza najmniejszych, jak ci, których spotkałem na oddziale onkologii Polikliniki Gemelli. Módlmy się za cierpiących po śmierci bliskich oraz za ludzi pracujących w szpitalu. To wymaga heroizmu. Podziwiam ich.” (1.04)

Intencja Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na kwiecień:

Módlmy się o większe propagowanie kultury rezygnacji z przemocy, do której prowadzi coraz rzadsze używanie broni, zarówno przez państwa, jak i obywateli.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Niedzielę Palmową, prosimy Boga Ojca, byśmy „pojeli naukę płynącą z męki Zbawiciela i zasłużyli na udział w Jego zmartwychwstaniu”.
2. O 10:15 odbędzie się spotkanie rodziców dzieci pierwszokomunijnych, które podczas Wigilii Paschalnej przeżyją wraz z nimi swoje odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych.
3. Zachęcam do uważnego przeczytania całego planu na Triduum Paschalne, który znajduje się w Oblubieńcu razem z intencjami mszalnymi. Szczególnie warto zaplanować udział w Mszy Wieczery Pańskiej, Liturgii Męki Pańskiej oraz Wigilii Paschalnej.
4. Proszę też o zapisywanie się na nocną i dzienne adoracje Jezusa (od 21:00 w Wielki Czwartek do 17:30 w Wielki Piątek oraz w Wielką Sobotę od 6:00 do 8:00 i od 13:00 do 19:30).
5. Cieszę się z tego, że co roku rośnie liczba tych, którzy biorą udział w liturgii uświęcania czasu, czyli w jutrzniach z godzinami czytań i nieszporach oraz tych, którzy chcą wziąć udział w Triduum Paschalnym w wersji rekolekcyjnej.
6. Gorzkie Żale odprawiamy jeszcze dziś i w Wielki Piątek.
7. Przypominamy, że ofiary na kwiaty do Grobu Pańskiego składamy do skarbondki przy świeczniku Matki Bożej Częstochowskiej.
8. W tym tygodniu odbędzie się w piątek w Godzinę Miłosierdzia Droga Krzyżowa za domem św. Józefa, a przed nią rozpoczęcie Nowenny do Bożego Miłosierdzia.
9. Dziękuję Księdzu Rekolekcjonście za nauki rekolekcyjne, pełne głębi i miłości. Cieszę się, że tak wielu z nas znalazło czas dla Boga.
10. Dziś po Mszy św. o 11:00 odbędzie się rozstrzygnięcie konkursu na najpiękniejszą palmę dla Jezusa i rozdanie nagród dla dzieci.
11. Dziś społeczność Szkoły Podstawowej we Wręczycy Wielkiej zaprasza na kiermasz tradycyjnych ozdób i wypieków wielkanocnych. Dochód z kiermaszu zostanie przeznaczony na potrzeby uczniów.
12. W „Niedzieli” warto przeczytać artykuł o tym jak skutecznie przekazać dzieciom wiarę, tekst pt. „Ciało i dusza po śmierci” oraz zachętę do udziału w projekcie „Niedzieli” o nazwie „Opowiedz, co Jan Paweł II zmienił w Twoim życiu. Jaki wpływ na Twoje życie miała jego osoba i nauczanie”.
13. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi wyjaśnienie Triduum Paschalnego.
14. Dla dzieci będących pod opieką ruchu *Mary's Meals* złożono w minionym tygodniu 697 zł (w sumie 4538 zł). Dzięki naszym ofiarom już 49 dzieci uzyska pełne całoroczne wyżywienie. Bardzo dziękujemy i prosimy o dalsze ofiary. Akcja trwa do końca Wielkiego Postu czyli jeszcze cztery dni.
15. Pozostały jeszcze do spłaty 44 przęsła ogrodzenia Drogi Krzyżowej (przęsło wraz z robocizną: 323 zł, a w przeliczeniu na 1 metr: 125 zł). Dziękuję za kolejne wpłaty. Proszę o dalszą pomoc.
16. Zachęcam do zabierania z zakrystii świec Caritas na stół wielkanocny i złożenia przy tym ofiary na cele miłosierdzia.
17. Odeszła od nas do Boga Ojca śp. Monika Rataj z ul. Parkowej, l. 74. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Wierzę w święty Kościół powszechny

z Katechizmu Kościoła Katolickiego, odcinek 18.

Paragraf czwarty – **WIERNI: HIERARCHIA, ŚWIECCY, ŻYCIE KONSEKROWANE**

II. Wierni świeccy

897 "Pod nazwą świeckich rozumie się... wszystkich wiernych chrześcijan nie będących członkami stanu kapłańskiego i stanu zakonnego prawnie ustanowionego w Kościele, mianowicie wiernych chrześcijan, którzy jako wcieleni przez chrzest w Chrystusa, ustanowieni jako Lud Boży i uczynieni na swój sposób uczestnikami kapłańskiego, prorockiego i królewskiego urzędu Chrystusowego, ze swej strony sprawują właściwe całemu ludowi chrześcijańskiemu posłannictwo w Kościele i w świecie".

Powołanie świeckich

898 "Zadaniem ludzi świeckich, z tytułu właściwego im powołania, jest szukać Królestwa Bożego, zajmując się sprawami świeckimi i kierując nimi po myśli Bożej... Szczególnym więc ich zadaniem jest tak rozświetlać wszystkie sprawy doczesne... i tak nimi kierować, aby się ustawicznie dokonywały i rozwijały po myśli Chrystusa i aby służyły chwale Stworzyciela i Odkupiciela".

899 Inicjatywa chrześcijan świeckich jest szczególnie konieczna, gdy chodzi o odkrywanie i poszukiwanie sposobów, by rzeczywistości społeczne, polityczne i ekonomiczne przeniknąć wymaganiami nauki i życia chrześcijańskiego. Taka inicjatywa jest zwyczajnym elementem życia Kościoła:

Wierni świeccy zajmują miejsce w pierwszych szeregach Kościoła. Dla nich Kościół stanowi życiową zasadę społeczności ludzkiej. Dlatego to oni i przede wszystkim oni powinni uświadamiać sobie coraz wyraźniej nie tylko to, że należą do Kościoła, ale że sami są Kościołem, to znaczy wspólnotą wiernych żyjących na ziemi pod jednym przewodnictwem papieża oraz biskupów pozostających z nim w łączności. Oni są Kościołem.

900 Ponieważ świeccy, jak wszyscy wierni, wezwani są przez Boga do apostołstwa na mocy chrztu i bierzmowania, dlatego mają obowiązek i prawo, indywidualnie lub zjednoczeni w stowarzyszeniach, starania się, by orędzie zbawienia zostało poznane i przyjęte przez wszystkich ludzi na całej ziemi. Obowiązek ten jest tym bardziej naglący tam, gdzie jedynie przez nich inni ludzie mogą usłyszeć Ewangelię i poznać Chrystusa. Ich działalność we wspólnotach eklezjalnych jest tak konieczna, że bez niej w większości przypadków apostołstwo pasterzy nie może być w pełni skuteczne.

Wspomnienie o św. Janie Pawle II

„Dzisiaj potrzeba świata i Polsce ludzi mocnych sercem, którzy w pokorze służą i miłują, błogosławią, a nie złorzeczą, i błogosławieństwem ziemię zdobywają.”

(św. Jan Paweł II, Sopot, 1999 r.)

Jakże aktualne są powyższe słowa...

Kolejna już rocznica śmierci (narodzin dla Nieba) Papieża św. Jana Pawła II skłoniła mnie do refleksji o Jego roli w moim życiu. Dzisiaj, z perspektywy całego mojego życia, wiem, iż jest jedną z osób, które przyczyniły się do wzrostu i umocnienia mojej wiary. Z wdzięcznością Go więc wspominam i dziękując Bogu za życie i posłannictwo św. Jana Pawła II zamierzam wziąć udział w Pierwszym Marszu Papieskim, który 2 kwietnia odbędzie się w Częstochowie (rozpoczęcie o 18:00 przy pomniku św. Jana Pawła II na Placu Daszyńskiego, następnie przejście Alejami NMP na Jasną Górę, gdzie o 20:00 będzie Msza św., o 21:00 Apel Jasnogórski, a po Apelu złożenie kwiatów przy pomniku św. Jana Pawła II na Jasnej Górze).

Pamiętam dzień 16 października 1978 roku, dzień wyboru Kardynała Karola Wojtyły na papieża, i radość oraz dumę jaką wtedy czułam. Pamiętam także dzień Jego śmierci (2 kwietnia 2005 r.) i pogrzebu, który 8 kwietnia zgromadził w Rzymie tylu ludzi różnych narodowości i wyznań, a także tylu przywódców religijnych i politycznych, którzy przybyli, aby w ten sposób wyrazić Mu swoją wdzięczność lub po prostu uznanie i szacunek. O tym, że św. Jan Paweł II jest ikoną Polski wielokrotnie przekonałam się bywając w Stanach Zjednoczonych i rozmawiając z wyznawcami różnych religii, nie tylko katolikami; faktem jest, że przyczynił się do odzyskania przez Polskę wolności w 1989 r., a Jego pielgrzymki do Polski jednoczyły Polaków.

Za co osobiście chciałabym podziękować św. Janowi Pawłowi II?

Za świadectwo autentycznej i konsekwentnej wiary.

Za świadectwo naśladowania Jezusa w miłości Boga i człowieka, potwierdzone życiem poświęconym służbie Bogu i człowiekowi, do końca, nawet w bólu i cierpieniu.

Za świadectwo naśladowania Jezusa w przebaczeniu każdemu, nawet człowiekowi, który usiłował Go zabić.

Za świadectwo bycia uczniem Chrystusa, całkowicie Mu oddanym i gorliwie wypełniającym Jego ostatni (przed wniebowstąpieniem) nakaz: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28, 19) (co potwierdzają Jego liczne papieskie podróże apostołskie).

Za świadectwo modlitwy, niezależnie od miejsca i okoliczności.

Za nauczanie, którym ukazuje mi Boga i zachęca do nieustannej pracy nad sobą (niedawno przypomniałam sobie Jego homilię wygłoszoną 18 czerwca 1983 roku w Niepokalanowie, z wezwaniem: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!”(Rz 12, 21)).

Św. Jan Paweł II towarzyszy mi codziennie, poczynając od porannej modlitwy,

którą rozpoczynam słowami modlitwy do Ducha Świętego, którą On od dzieciństwa odmawiał każdego dnia (Jego ojciec Go jej nauczył), a kończę słowami modlitwy do św. Jana Pawła II o wytrwanie w wierze. Po Maryi i św. Józefie, najczęściej właśnie św. Jana Pawła II proszę o orędownictwo i wstawiennictwo u Boga, a słowami modlitwy Jego autorstwa proszę Boga o moją osobistą świętość:

„Panie, przyjmij mnie takim, jakim jestem, z moimi wadami i słabościami. Ale spraw, bym stał się takim, jak tego pragniesz.”
Anna Knopik

Triduum Paschalne

Wielki Czwartek

Od Wielkiego Czwartku Kościół rozpoczyna uroczyste obchody Triduum Paschalnego, w czasie którego będzie wspominać mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. W Wielki Czwartek liturgia uobecnia Ostatnią Wieczerzę, ustanowienie przez Jezusa Eucharystii oraz kapłaństwa służebnego.

Wielki Czwartek jest szczególnym świętem kapłanów. Rankiem, jeszcze przed wieczornym rozpoczęciem Triduum Paschalnego, ma miejsce szczególna Msza św. We wszystkich kościołach katedralnych biskup diecezjalny wraz z kapłanami odprawia Mszę św. Krzyżma. Podczas niej biskup święci oleje (olej chorych, olej katechumenów i krzyżmo św.), które potem służą w całej diecezji przez cały rok. Kapłani odnawiają przyrzeczenia kapłańskie. Msza Krzyżma jest wyrazem jedności i wspólnoty duchowieństwa diecezji.

Wieczorem w kościołach parafialnych i zakonnych Mszą Wieczerzy Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne.

Msza św. ma charakter bardzo uroczysty. Jest dziękczynieniem za ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa służebnego. Ostatnia Wieczerza, którą Jezus spożywał z apostołami, była tradycyjną uczą paschalną, przypominającą wyjście Izraelitów z niewoli egipskiej. Wszystkie gesty i słowa Jezusa, błogosławieństwo chleba i wina nawiązują do żydowskiej tradycji.

Jednak Chrystus nadał tej uczcie nowy sens. Mówiąc, że poświęcony chleb jest Jego Ciałem, a wino Krwią, ustanowił Eucharystię. Równocześnie nakazał apostołom: „To czyńcie na Moją pamiątkę”. Tradycja upatruje w tych słowach ustanowienie służebnego kapłaństwa, szczególne włączenie apostołów i ich następców w jedyne kapłaństwo Chrystusa.

W liturgii podczas śpiewu hymnu „Chwała na wysokości Bogu”, którego nie było przez cały Wielki Post, biją dzwony.

Msza św. Wieczerzy Pańskiej rozpocznie się o 18.00.

Po niej następuje adoracja Jezusa w ciszy przy „ołtarzu przechowania” przez całą noc i dzień.

Wielki Piątek

Wielki Piątek to dzień Krzyża. Po południu odprawiana jest niepowtarzalna wielkopiątkowa Liturgia Męki Pańskiej. Celebrans i asysta wchodzi w ciszy. Przed ołtarzem przez chwilę leżą krzyżem, a po modlitwie wstępnej czytane jest proroctwo

o Cierpiącym Słudze Jahwe i fragment Listu do Hebrajczyków. Następnie czyta się lub śpiewa, zwykle z podziałem na role, opis Męki Pańskiej według św. Jana.

Po homilii w bardzo uroczystej modlitwie wstawieniowej Kościół poleca Bogu siebie i cały świat, wyrażając w ten sposób pragnienie samego Chrystusa: aby wszyscy byli zbawieni.

Centralnym wydarzeniem liturgii wielkopiątkowej jest adoracja Krzyża. Zasłonięty fioletowym suknem Krzyż wnosi się przed ołtarz. Celebrans stopniowo odsłania ramiona Krzyża i śpiewa trzykrotnie: „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, na co wierni odpowiadają: „Pójdźmy z pokłonem”. Po liturgii Krzyż zostaje w widocznym i dostępnym miejscu, tak by każdy wierny mógł go adorować. Jest on aż do Wigilii Paschalnej najważniejszym punktem w kościele. Przykłęka się przed nim, tak, jak normalnie przykłęka się przed Najświętszym Sakramentem. Po adoracji Krzyża z ciemnicy przynosi się Najświętszy Sakrament i wiernym udziela się Komunii.

Ostatnią częścią liturgii Wielkiego Piątku jest procesja do Grobu Pańskiego. Na ołtarzu umieszczonym przy Grobie lub na specjalnym tronie wystawia się Najświętszy Sakrament w monstrancji okrytej białym przezrystym welonem – symbolem całunu, w który owinięto ciało zmarłego Chrystusa. Cały wystrój tej kaplicy ma kierować uwagę na Ciało Pańskie.

Liturgia Wielkiego Piątku rozpocznie się o 18.00.

Wielka Sobota

Wielka Sobota jest dniem ciszy i oczekiwania. Dla uczniów Jezusa był to dzień największej próby. Według Tradycji apostołowie rozpierzchli się po śmierci Jezusa, a jedyną osobą, która wytrwała w wierze, była Bogurodzica. Dlatego też każda sobota jest w Kościele dniem maryjnym.

Po śmierci krzyżowej i złożeniu do grobu wspomina się zstąpienie Jezusa do otchłani. Wiele starożytnych tekstów opisuje Chrystusa, który „budzi” ze snu śmierci do nowego życia Adama i Ewę, którzy wraz z całym rodzajem ludzkim przebywali w Szeolu.

Tradycją Wielkiej Soboty jest poświęcenie pokarmów wielkanocnych: chleba – na pamiątkę tego, którym Jezus nakarmił tłumy na pustyni; mięsa – na pamiątkę baranka paschalnego, którego spożywał Jezus podczas uczyty paschalnej z uczniami w Wieczerniku oraz jajek, które symbolizują nowe życie. W zwyczaju jest też masowe odwiedzanie różnych kościołów i porównywanie wystroju Grobów.

Wielki Piątek i Wielka Sobota to jedyny czas w ciągu roku, kiedy Kościół nie sprawuje Mszy św.

WIGILIA PASCHALNA

Wielkanoc zaczyna się już w sobotę po zachodzie słońca. Rozpoczyna ją liturgia światła. Na zewnątrz kościoła kapłan święci ogień, od którego następnie zapala się Paschał – wielką woskową świecę, która symbolizuje zmartwychwstałego Chrystusa. Na paschale kapłan żłobi znak krzyża, wypowiadając słowa: „Chrystus wczoraj i dziś, początek i koniec, Alfa i Omega. Do Niego należy czas i wieczność, Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków. Amen”. Umieszcza się tam

również pięć ozdobnych czerwonych gwoździ, symbolizujących rany Chrystusa oraz aktualną datę. Następnie Paschał ten wnosi się do okrytej mrokiem świątyni, a wierni zapalają od niego swoje świece, przekazując sobie wzajemnie światło. Niezwykle wymowny jest widok rozszerzającej się jasności, która w końcu wypełnia cały kościół. Zwieńczeniem obrzędu światła jest uroczysta pieśń (Pochwała Paschału) – Exultet, która zaczyna się od słów: „Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo!”.

Dalsza część liturgii paschalnej to czytania przeplatane psalmami. Przypominają one całą historię zbawienia, poczynając od stworzenia świata, przez wyjście Izraelitów z niewoli egipskiej, proroctwa zapowiadające Mesjasza aż do Ewangelii o Zmartwychwstaniu Jezusa. Tej nocy powraca po blisko pięćdziesięciu dniach uroczysty śpiew „Alleluja”. Celebrans dokonuje poświęcenia wody, która przez cały rok będzie służyła przede wszystkim do chrztu. Czasami, na wzór pierwotnych wspólnot chrześcijańskich, w noc paschalną chrzci się katechumenów, udzielając im zarazem bierzmowania i pierwszej Komunii św. Wszyscy wierni odnawiają swoje przyrzeczenia chrzcielne wyrzekając się grzechu, szatana i wszystkiego, co prowadzi do zła oraz wyznając wiarę w Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Uroczysta Liturgia Wigilii Paschalnej rozpocznie się w naszym kościele parafialnym o godz. 20.00, a zakończy procesją rezurekcyjną wokół kościoła, najważniejszą w ciągu roku, na którą przybywają wszystkie sztandary i chorągwie.

Oktawa Wielkiej Nocy

Ponieważ cud Zmartwychwstania jakby nie mieści się w jednym dniu, dlatego też Kościół obchodzi Oktawę Wielkiej Nocy – przez osiem dni bez przerwy wciąż powtarza się tę samą prawdę, że Chrystus Zmartwychwstał. Ostatnim dniem oktawy jest Biała Niedziela, nazywana obecnie także Niedzielą Miłosierdzia Bożego. W ten dzień w Rzymie ochrzczeni podczas Wigilii Paschalnej neofici, odziani w białe szaty podarowane im przez gminę chrześcijańską, szli w procesji do kościoła św. Pankracego, by tam uczestniczyć w Mszy św. Jan Paweł II ustanowił ten dzień świętem Miłosierdzia Bożego, którego wielką orędowniczką była św. Faustyna Kowalska.

Homilia św. Jana Pawła II w Niedzielę Palmową 1980 r.

1. Chrystus przybliżył się do Jerozolimy z uczniami. Czyni to podobnie jak inni pielgrzymi, synowie i córki Izraela, którzy w tym tygodniu poprzedzającym Paschę podążają do Jerozolimy. Jezus jest jednym z wielu.

Zdarzenie to można więc uznać za zwyczajne, jeśli sądzić po jego zewnętrznym przebiegu. Jezus przybliżył się do Jerozolimy od strony Góry Oliwnej; a więc także

od strony miejscowości Betfage i Betania. Tam poleca dwom uczniom

przyprowadzić osiołka. Daje im dokładne wskazówki co do tego, gdzie znajdą zwierzę i jak mają odpowiedzieć tym, którzy będą pytać, w jakim celu to czynią. Uczniowie postępują ściśle według tych wskazówek. Pytającym, czemu odwiązują ośłę, odpowiadają: "Pan go potrzebuje" (Łk 19, 31) - i ta odpowiedź wystarcza. Osiołek jest młody. Nikt jeszcze dotąd nie siadał na nim, Jezus będzie pierwszy. Tak więc dalszy ciąg drogi do Jerozolimy odbywa Jezus siedząc na osiołku. Od pewnego jednak momentu ta podróż, która nie miała w sobie nic niezwykłego, zamienia się w prawdziwy "wjazd do Jerozolimy".

Dzisiaj sprawujemy liturgię Niedzieli Palmowej, która nam ten "wjazd" przypomina i uobecnia. W specjalnym obrzędzie liturgicznym powtarzamy i odtwarzamy to wszystko, co czynili i mówili uczniowie Jezusa - bliżsi i dalsi - na owej drodze, jaka wiodła spoza Góry Oliwnej do Jerozolimy. Podobnie jak oni trzymamy w rękach gałęzie palmowe i wypowiadamy - a raczej wyśpiewujemy - słowa uwielbienia, które oni wówczas wypowiadali. Słowa te, wedle zapisu ewangelii Łukaszej, brzmią: "Błogosławiony król, który przychodzi w imię Pańskie, Pokój w niebie i chwała na wysokościach" (Łk 19, 38).

Poprzez niniejsze okoliczności zwyczajne wydarzenie: Jezus przybliżający się z uczniami do Jerozolimy w związku z bliskim świętem Paschy - nabiera wyraźnie znaczenia mesjańskiego. Szczegóły, jakie znajdują miejsce w ramach tego wydarzenia, wskazują na to, że dopełniają się w nim proroctwa. Wskazują również na to, że na kilka dni przed Paschą, w owym momencie swego publicznego posłannictwa, Jezus zdołał przekonać do tego posłannictwa wielu zwyczajnych ludzi w Izraelu. Oprócz najbliższych - dwunastu - szła już za Nim rzesza - "całe mnóstwo uczniów", jak mówi ewangelia Łukasza (19,37), którzy niedwuznacznie dawali do poznania, iż widzą w nim Mesjasza.

2. Niedziela Palmowa otwiera Wielki Tydzień Męki Pańskiej - i niesie już w sobie pełny wymiar tego Tygodnia. Dlatego też czytamy cały opis Męki Pańskiej według św. Łukasza.

Jezus, idąc do Jerozolimy w tym momencie, odsłania siebie całkowicie wobec tych, którzy przygotowują zamach na Jego życie. Odsłania się zresztą od dawna, głosząc to wszystko, co głosi - i nauczając, czego naucza. Czytania liturgiczne ostatnich tygodni ukazują to bardzo przejrzyście: "wjazd do Jerozolimy" stanowi nowy, zdecydowany krok na drodze ku śmierci, jaką gotują Mu przedstawiciele starszyny żydowskiej. Nie mogły nie spotęgować niepokoju Najwyższej Rady i nie przyspieszyć ostatecznej decyzji słowa wypowiedane przez "całe mnóstwo" pielgrzymów, zdążających wraz z Jezusem do Jerozolimy.

Mistrz ma pełną świadomość tego. Wszystko, co czyni, czyni z tą świadomością, idąc za słowem Pisma, które przewidziało poszczególne momenty Jego Paschy. "Wjazd do Jerozolimy" był wypełnieniem Pisma.

Odsłania się więc Jezus z Nazaretu w świetle słowa proroków, które On jeden przyjmował w całej pełni. Nie liczyło się z pełnią tego słowa ani to "całe mnóstwo uczniów", którzy na drodze do Jerozolimy, śpiewając "Hosanna", "wielbili radośnie Boga za wszystkie cuda, jakie widzieli" (Łk 19, 37) - ani nawet owych Dwunastu

Najbliższych. Tym ostatnim miłość do Chrystusa nie pozwalała przypuścić żadnych złych myśli. Pamiętamy, jak kiedyś powiedział Piotr: "nie przyjdzie to na Ciebie".

Natomiast dla Jezusa słowa proroków są przejrzyste do końca: odsłaniają się przed Nim całą pełnią swej prawdy - i On sam otwiera się wobec prawdy całą głębią swojego ducha. Przyjmuje ją w całości. Niczego nie ogranicza. Znajduje w słowach proroków właściwe znaczenie powołania Mesjasza: swego powołania. Znajduje w nich wolę Ojca.

"Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem, ani nie cofnąłem"! (Iz 50, 5)

W ten sposób liturgia Niedzieli Palmowej zawiera już w sobie pełny wymiar Męki: wymiar Paschy. "Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem" (Iz 50, 6). "Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, wykrzywają wargi i potrzęsają głowami...". "Przebodli ręce moje i nogi, policzyć mogę wszystkie moje kości...". "Dzielią między siebie moje szaty i los rzucają o moją suknię..." (Ps 22 [21], 8, 17-19).

3. Oto liturgia Niedzieli Palmowej: pośród okrzyków rzeszy, wśród uniesienia uczniów, którzy słowami proroków głoszą i wyznają w Nim Mesjasza - On jeden, Chrystus, zna do końca prawdę swojego posłannictwa; On jeden, Chrystus, czyta do końca to, co napisali o Nim prorocy.

W Nim też to wszystko, co powiedzieli i napisali, wypełnia się wewnętrzną prawdą Jego duszy. On już jest wolą i sercem w tym wszystkim, co w zewnętrznych wymiarach czasu jest jeszcze przed Nim: On już w tym swoim tryumfalnym pochodzie, w swoim "wjeździe do Jerozolimy" jest posłuszny aż do śmierci - do śmierci na krzyżu (Flp 2, 8).

Pomiędzy wolą Ojca, który Go posłał, a wolą Syna trwa głębokie, pełne miłości zjednoczenie: wewnętrzny pocałunek pokoju - pocałunek odkupienia. W tym pocałunku, w tym oddaniu bez granic "Jezus Chrystus, istniejąc w postaci Bożej... ogołaca samego siebie, przyjąwszy postać sługi... uniża samego siebie" (Flp 2, 6-8). I trwa w tym uniżeniu, w tym ogołoceniu własnego wnętrza. Idzie tym wyniszczonym, ogołoconym wnętrzem - On, Syn Człowieczy - ku wydarzeniom, które przyniosą najbliższe dni. Ku wydarzeniom, wśród których to Jego wewnętrzne uniżenie, ogołocenie, wyniszczenie przyoblecze się w zewnętrzne kształty: będzie oplwany, ubiczowany, zelżony, wyszydzony, odrzucony przez własny lud, skazany na śmierć, ukrzyżowany - aż wypowie ostatnie "wykonało się" i odda ducha swego Ojcu.

Taki jest ów "wewnętrzny" ingres Jezusa do Jerozolimy - ten, który dokonuje się w Jego duszy na progu Wielkiego Tygodnia.

4. W pewnym momencie zbliżają się do niego faryzeusze, którzy nie mogą znieść okrzyków rzeszy na cześć Chrystusa wkraczającego do Jerozolimy - i mówią: "Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom". Jezus odpowiada: "Powiadam wam, jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą" (Łk 19, 39 - 40).

Rozpoczynamy dzisiaj Wielki Tydzień Męki Pańskiej w Rzymie. W tym mieście nie brak kamieni, które mówią o tym, jak dotarł tutaj krzyż Chrystusa. Jak się

zakorzenił w tej stolicy starożytnego świata.

Oby kamienie nie zawstydzały żywych ludzi. Oby serca nasze i sumienia wołały głośniejsz od nich!

św. Jan Paweł II

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 2.04 – Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

7:00 Różaniec za zmarłych

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

11:00 Za parafian

17:30 Gorzkie Żale

18:00 † Jacka Organę (10 r.) od mamy

Poniedziałek 3.04 – Poniedziałek Wielkiego Tygodnia

18:00 1.) † Franciszka, Tadeusza, Helenę i Józefę Pietrzaków oraz zmarłych z rodz. Pietrzaków

2.) † Zdzisława Adamika z okazji urodzin od córki Kamili z rodziną

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 4.04 – Wtorek Wielkiego Tygodnia

18:00 1.) † Zygmunta Gawendę od Krystyny Lizurej

2.) † Stanisława Ściubidło od sąsiadów z ul. Mickiewicza

Środa 5.04 – Środa Wielkiego Tygodnia

7:00 † Sylwestra Kopacza od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny

3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda i Malwiny

4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie

5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny

6.) O zdrowie dla Sebastiana Badory

7.) Dziękczynno-błagalna za Księdza Rekolekcjonistę i tych, którzy słuchali naszych spowiedzi wielkanocnych

8.) † Eugeniusza (16 r.), Annę, Konstantego i Józefę Głąbów, Jana, Zofię i Teresę Janików

9.) † Cezarego Mleczkę od sąsiadki Marioli, rodziny Tukajów i Bisiów

10.) † Piotra Zielonkę od Chóru Parafialnego

- 11.) † Jana Lisieckiego od Wójta Gminy Wręczyca Wielka i pracowników Urzędu Gminy
- 12.) † Sonię Praską (7 r.) od koleżanek z pracy
- 13.) † Stanisława Szewczyka (2 r.), Marię i Bogdana Szewczyków, Ryszarda, Krystynę, Juliana i Józefa Staszczyków, Janinę Chrustowską, Hanne Staszczyk-Paszkowską
- 14.) † Jerzego Turka (r.), Weronikę, Józefa, Mieczysława i Tadeusza Kasprzaków, Józefa Wójcika, Marię i Władysława Karkosów oraz zmarłych z ich rodzin
- 15.) † Stanisława Ściubidło od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”

Czwartek 6.04 – Wielki Czwartek

10:00 Msza św. Krzyżma pod przewodnictwem Arcybiskupa Metropolity w bazylice archikatedralnej w Częstochowie

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

17:30 Wprowadzenie do liturgii

18:00 Msza św. Wieczery Pańskiej

† Czesława Mastalerza (22 r.), Teodorę i Józefa Kozuchów, Marianę i Józefa Mastalerzów

19:30 Uroczysta agapa – „uczta weselna” Jezusa – Oblubieńca Kościoła na plebanii (zgłoszenia chętnych do środy)

Adoracja przy „ołtarzu wystawienia” przez całą noc i dzień

Piątek 7.04 – Wielki Piątek Męki Pańskiej

8:00 Jutrznia z Godziną Czytań

12:00 Gorzkie Żale – trzy części

15:00 Nowenna do Miłosierdzia Bożego – I dzień

15:10 Droga Krzyżowa za domem św. Józefa

17:30 Wprowadzenie do liturgii

18:00 Liturgia Męki Pańskiej

Adoracja Pana Jezusa w ciszy przy „grobie Pańskim” do 22.00

Sobota 8.04 – Wielka Sobota

8:00 Jutrznia z Godziną Czytań

**Adoracja Pana Jezusa przy „grobie Pańskim”
i błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny**
(9.00, 9:30, 10:00, 10:30, 11:00, 11:30, 12:00, 12:30 i 15:10)

15:00 Nowenna do Miłosierdzia Bożego – II dzień

16:00 Nieszpory

UROCZYŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

19:30 Wprowadzenie do liturgii

20:00 **Liturgia Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną**
– najważniejsza modlitwa w roku

1.) Za parafian

2.) † Jerzego, Leona i Jadwigę Sygudów oraz Annę Gogol

7:00 **Jutrznia**

7:30 **Różaniec św.**

8:00 † Danutę (2 r.) i Eugeniusza Kowalików

10:45 Nowenna do Miłosierdzia Bożego – III dzień

11:00 Dziękczynno-błagalna z okazji urodzin Renaty

16:00 **Nieszpory – zakończenie Triduum Paschalnego**

18:00 † Kazimierza Paludkiewicza (25 r.), Marcina i Władysławę Gębusiów,
Bronisławę, Jana i Małgorzatę Krawczyków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od poniedziałku do piątku od 15:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa,
17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Żywy Różaniec – druga niedziela miesiąca, od 7:15

Dzieci Boże – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881